

POSTANOWIENIE

28 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski

na posiedzeniu niejawnym 28 kwietnia 2026 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku J.U.

z udziałem B. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R., A.C. i J.C.

o zasiedzenie,

na skutek skargi kasacyjnej A.C. i J.C.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Gliwicach

z 19 grudnia 2024 r., III Ca 780/22,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od A.C. i J.C. na rzecz J.U. kwotę 1800 zł (tysiąc
ośmiuset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych
za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia
niniejszego postanowienia A.C. i J.C. do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 19 grudnia 2024 r. Sąd Okręgowy w Gliwicach, w sprawie z wniosku J.U. z udziałem B. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R., A.C. i J.C. o zasiedzenie, na skutek apelacji wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z 10 lutego 2022 r., zmienił zaskarżone postanowienie i uwzględnił wniosek (pkt I) oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania (pkt II-VI).

Postanowienie zostało zaskarżone przez uczestników A.C. i J.C.. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne a skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wnioskodawca złożył odpowiedź na skargę kasacyjną, w której wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie o oddalenie skargi kasacyjnej

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Konieczna selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu odbywa się w drodze badania zasadności wniosku skarżącego o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Przesłanki pozytywnej weryfikacji tego wniosku określa art. 398⁹ § 1 k.p.c. Są nimi: (1) występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego; (2) istnienie potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów; (3) nieważność postępowania lub (4) oczywista zasadność skargi. Dokonując tej weryfikacji, Sąd Najwyższy bada jedynie to, czy w sprawie zaistniała przynajmniej jedna z przesłanek uzasadniających wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, nie zaś podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozstrzygnięte dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia twierdzenia, że występuje ono w danej sprawie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, 26 września 2005 r., II PK 98/05, 10 maja 2019 r., I CSK 627/18). Zagadnienie przedstawione w skardze kasacyjnej nie spełnia powyższego kryterium.

Strona skarżąca wskazała, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne dotyczące oceny czy można mówić o samoistnym posiadaniu w sposób ciągły w sytuacji, gdy wnioskodawca wykazał wolę demontażu ogrodzenia posadowionego niezgodnie z granicą nieruchomości. Tak sformułowana kwestia nie może stanowić zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. bowiem nie stanowi generalnego i abstrakcyjnego problemu prawnego ale wymaga oceny konkretnych okoliczności faktycznych, te zaś nie mogą być podstawą zarzutu kasacyjnego.

Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano również oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Zachodzi ona wówczas, gdy z treści skargi, bez potrzeby głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań, wynika, że przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają jej uwzględnienie. Skarżący twierdząc, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, powinien wyjaśnić w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie. Oznacza to powinność wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającą na jego oczywistości *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, które dodatkowo prowadziło do wydania oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (zob. postanowienia SN z: 8 października 2015 r., IV CSK 189/15; 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49; 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75; 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06). Ze względu na wyjątkowy charakter

przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej powinna dać się stwierdzić „na pierwszy rzut oka”, bez zbytniego wgłębiania się w sprawę (zob. postanowienie SN z 2 sierpnia 2007 r., III UK 45/07). Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia powyższego kryterium.

Wywód zawarty we wniosku opiera się zasadniczo na zarzucie, w myśl którego „Sąd Okręgowy dokonał błędnej oceny stanu faktycznego”, tymczasem podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z powyższych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 k.p.c. oraz w zw. z § 2 pkt 7, § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r., poz. 1935).

Aleksander Stępkowski

(Ł.W.)

[r.g.]